

fødes på det pågældende lands territorium, opnår landets statsborgerskab (hvilket f.eks. gælder i USA).

Følgende persongrupper opnår dobbelt statsborgerskab ved en *efter fødslen* indtruffen begivenhed:

- 5) Børn, som ifølge indfødsretslovens § 2 opnår dansk indfødsret ved, at barnets udenlandske mor gifter sig med den danske far (idet barnets oprindelige statsborgerskab, der hidrører fra moderen, normalt vil blive bevaret i disse tilfælde).
- 6) Personer, som er født i perioden 1. januar 1961 – 31. december 1978 i ægteskab mellem en dansk kvinde og en udenlandsk mand, hvis moderen inden den 1. januar 1982 afgav erklæring om, at barnet skulle være dansk statsborger (idet barnets oprindelige statsborgerskab oftest vil være bevaret).
- 7) Personer mellem 21 og 23 år, som i medfør af indfødsretslovens § 3 afgiver erklæring om erhvervelse af dansk indfødsret, hvis det oprindelige statsborgerskab ikke automatisk bortfalder ved opnåelse af dansk indfødsret. F.eks. vil personer fra Tyrkiet, Polen, landene i det tidligere Jugoslavien, Storbritannien, USA og Canada beholde deres oprindelige statsborgerskab, selv om de opnår dansk statsborgerskab ved afgivelse af erklæring.
- 8) Personer, der naturaliseres uden krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab, og som efter lovgivningen i deres hjemland bevarer det hidtidige statsborgerskab.

Det bemærkes i den forbindelse, at Folketinget har besluttet, at forekomsten af dobbelt statsborgerskab skal begrænses mest muligt. I forbindelse med naturalisation stilles der derfor som udgangspunkt krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab, medmindre dette efter det fremmede lands lovgivning automatisk fortabes i forbindelse med erhvervelse af dansk statsborgerskab.

Efter Folketingets beslutning stilles der imidlertid ikke krav om løsning over for personer med flygtningestatus i Danmark. Endvidere stilles der ikke løsningskrav, hvis det efter det oplyste om indholdet af det pågældende lands statsborgerretslovgivning eller i praksis må anses for udelukket, at landets statsborgere vil kunne opnå løsning. Som eksempler på sådanne lande kan nævnes Portugal, Grækenland, Marokko, Tunesien og senest Iran.

Det bemærkes endelig, at Justitsministeriet ikke umiddelbart er bekendt med generelle for-

skelle på kvinder og mænds muligheder for at erhverve flere statsborgerskaber.

Spm. nr. S 2805

Til arbejdsministeren (21/7 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at udenlandske søfolk uden adresse i Danmark er medlemmer af Metal Søfarts arbejdsløshedskasse, og hvor mange er der i givet fald tale om?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort bekendt med, at der trods krav om bopæl i Danmark for at opnå medlemskab af en arbejdsløshedskasse er medlemmer af Metal Søfarts a-kasse, der ikke har adresse i Danmark.

Svar (1/8 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

En af betingelserne for at blive optaget i en dansk arbejdsløshedskasse er, at man har bopæl og ophold i Danmark. Kravet om bopæl/ophold fraviges dog for personer, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

Hovedreglen i forordningen er, at en person, der har sin erhvervmæssige beskæftigelse om bord på et skib, som fører en medlemsstats flag, er omfattet af denne stats lovgivning. En person, der fx er ansat på et dansk skib, skal således være arbejdsløshedsforsikret i Danmark, uanset om pågældende bor i Danmark eller ej.

Herudover er der i forordningen visse særlige regler for søfolk, der kan betyde, at en person skal være arbejdsløshedsforsikret i Danmark, selv om pågældende ikke bor hér.

Personer, der arbejder på udenlandske færger, der anløber dansk havn, eller på danske skibe, der sejler under udenlandsk flag, kan kun optages i en dansk arbejdsløshedskasse, hvis de på optagelsestidspunktet har bopæl i Danmark. Med udenlandsk menes lande uden for EØS-området.